

СТАРМАЛИ

ЛИСТ ЗА ЗБИЉАЊЕ ШАЛЕ.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве 10, — 5, — 2½ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; главни сарадник Абуказем. Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се пиљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Porcelangasse, 56.) — Претплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду.

Стари клеветник.

Иде лија, — цуња, шуња,
Пренемаже с' и превија,
Амо с' шуња, тамо цуња,
Док једаред не долија.

Пузи гуја, језик плази,
Околину трује свежу,
Ваздух трује, а јед бљује,
Док јој једном реп одрежу.

Иде лажа кратким ногам'
Лаже брзо, лаже читко,
Лаже дуго док не викну:
Стој, у лажи дно је плитко!

Па и онај „Турски Марод“
Онај подли плаћен Муја,
Није ни он ништа друго
Него лија, лажа, гуја.

Плаћали га да нас трује,
Па да с' болна браћа сваде,
А које је служит' поч'о
Сад се сами од њег' гаде.

Муја мути, лија с' шуња,
Лажа лаже, гуја сиче, —
„Пештански“ му „Лојд“ већ виче:
„Пи!“ матори клеветниче!“

Прогледајте наши слепци,
Чуј заведен свештениче, —
„Лојд“ „Туркосу“ на глас виче:
„Пи!“ матори клеветниче!“

То ј' из Пеште „Туркос“ мор'о
Чут' и читат' ових дана,
Ако ј' им'о јоште маске
Сад је и та већ здерана.

И не може подлац бити
Све до краја ником мио, —
— Та и Јуда Искарјотски
На покон се — обесио.

Бамбус.

Шетња по Новом Саду.

CXLVIII.

Министар Тиса нема дакле ништа против нашег црквено-народног сабора, него (као што је одговорио депутацији) само то, да се сабор сада не сазива, даље да се из црквеног фонда не издају дневнице, да се не дира у Анђелића, да се наша црква не развија самостално, као до сада, и (ово није рекао само помислио) да идемо с нашим жељама до сто ђавола! Па кад нема никакве друге сметње од стране г. министра, онда можемо бити утешени и радовати се, да ће сабор скорим почети да ради своје послове на радост и задовољство Тисино и свију осталих Чангова, који су дошли и који ће још доћи.

Најглавније је у одговору Тисином, што он депутацији одговара, да нема ништа против сабора, до између осталих гореспомених примедба још и то, да се сабор сада не сазива. Против несазваног дакле сабора нема г. Тиса ништа против.

Из овога следује, да сабор и ако се сазове мораће бити тамо на зиму, као што је и до сада бивао. Од сада канда и неће бити више никада благовештенског, преображенског, спасовског и т. д. сабора, него ћемо имати сабор „свети Лука снег захука“, сабор „свети Мрата снег за врата“, сабор „ћораве Анђелије“ и т. д. Ја сам често о томе премишљао, за што та

господа радије сазивају сабор зими, него лети и рекао бих, да је то из ових разлога:

1. Познато је из физике да зима стеже, а врућина шири, пошто се пак на сабору ради о нашој аутономији, то они хоће да је она стегнута, а не да се још већа шири.

2. Зими се почиње нова година, те кад као лане сабор уђе у другу годину, онда се може узети, да је сабор трајао две године, као н. пр. што је и лањски изборни сабор трајао, јер га је било г. 1881. и 1882. и то све до јованске међаве, часних верига и наименовања Германова. А помислите само, како је либерална и милостива она влада, која нас пусти да ми две године већамо о своме спасоносном раду и развијћу!

3. Зими се пије руски чај, па посланици пијући тог руског пића, по асоцијацији идеја имају прилике да се сећају својих добротвора и пријатеља Руса, који их са тако добрим и благодетним пићем и са тако умиљатим докторима московске духовне академије снабдевају.

4. Зими падају три јерарха, па ето и прилањском избору пала су два јерарха, а пар би и трећи, да смо га ми изабрали, па би министри онда наименовали четвртог.

5. У зиму је и св. Сава, те он онда преко министра београдског Стојана раздаје заслужним „за просвету и књижевност“ људима своје ордене. Само би добро било, да исти г. Стојан узме у своју „Библиографију“ и дела оних људи, којима је ордене св. Саве поделио, јер до сада их не видимо.

6. Зими нема ђуприје између Новог Сада и Карловаца, те посланици не могу да добивају „Заставу“ и тако онда раде самостално, без утицаја омладине.

7. Зими има на Дунаву доста леда, те се за дотичне банкете може шампањер по вољи хладити и своје поштоваоце грејати.

8. У зиму пада и св. Никола, који је некад на сабору ђушио Арију, па добро би било да се и сада нађе који св. Никола, да ишћуша неке арије, што нам их министри сви рају, и хоће да ми по њима играмо.

9. Зими су краћи дани, а дуже ноћи, те су онда и седнице краће, а спавање траје дуже, а познато је да људи кад спавају не греше, те тако ће закључци саборски испасти безгрешнији; а оне владике, што и у седници спавају, најмање ће по томе бити криви, ако се ипак и штогод погрешно у закључке увуче.

10. Зими се мора ложити, те се и мандат може лакше по-ложити, а и сам сабор се на брзу руку може од-ложити.

По томе је дакле сасвим умесно, што се сабор не сазива онда, кад ми хоћемо, т. ј. лети, него се обећава онда, кад Тиса (к'о бајаги) хоће, дакле зими.

На тако смрзнутом конгресу, смрзнуће се и слобода речи, а изјављене жеље народне смрзле су се одавно под притиском будапештанске атмосфере и то на хладноћи од толико и толико степена — каваљерских!

Аб.

ПОДЛИСТАК.

Накаљанија на вашару.

Хумореска.

Било је то године 187.* У Кикинди беше вашар. Дан је био леп, какав се да само замислити. Сунце је жарко грејало земљу и всја јаже на земљи сут, а тих поветарац је разблаживао топлоту сунчеву тако, да се човек најбоље осећао.

Но, окако вашара не памтим, рећиће г. Петра Верић своме скриби, који се баш спремао да иде на вашар.

Јест' доиста је леп. Та обично пада киша о нашем вашару а данас такав је дан да се може рећи да је данашњи вашар изнимак од других вашара. Ваљда ни чича Жива га није лепшег запамтио.

Знате шта Јоцо — тако је било име том младићу, писару — останите још мало па ћемо ићи заједно, и онако ја сам идем; сад ћу ја упрегнути коње па ћемо се кренути. Ви ми још можете бити на помоћи.

С драге воље, рекне Јоца, барем нећу ићи пешке. Изволте само реците, какву вам услугу могу учинити.

Та врло малу. Ето видите терам ову краву на вашар да ју продам па док ја купце тражим дотле да Ви мало причувате кола и краву.

Шта зар и краву хоћете да продајете, па и коње сте отерали.

Та знате сувише је бесна, а слушкиња је још бешња па неће да ју музе, јер вели баца се па се боји да јој како год не направи од носа лепињу или да је упозна колико има папака. И тако г. Верић упрегне коње па хајд' на вашар. . . .

Силна кола зврјала су ода свију страна, ишла су на вашар; једва могосе г. Верић и г. Јоца проћи.

И тако после напора и муке дођоше на вашар.

Г. Верић оде да тражи купце а Јоца остане код кола да краву продаје ако би који купац дошао; сад би Јоца отишао, е ал' је дао реч да хоће, а друго, није рад да увреди г. Верића.

Купци долазили силни, ту су се ценкали и погађали али никако да се погоде, увек дају мање бар са 5 фор. Јоца би драге воље попустио али несме. Дао би он и са 10 ф. јефтинеје само да се опрости несносног седења, он би да се прође, та зато је баш и дошао на вашар.

Г. Верић тражећи купце оде да види слугу, који је отерао коње, да види јели их продао. Мислећи да ће боље бити да коње сам продаје рекне слуги: „Мишо! (тако је било име слуги) иди ти код кола, па гледај да продаш краву, попусти још два форинта, те ослободи г. Јоцу нек се мало прође кроз вашар.

Али господару ја не знам где су кола и крава рече Миша својим неуглађено глумим гласом.

Е па сад ћу ти ја показати кад не знаш. Слушај! Пићеш овим сокаком управо, па кад доћеш до

У Ш Т И П Ц И.

§. Види е, да министар Тиса не цени много Анђелића, кад не трпи ни да се разговара о њему на сабору.

= „Фрушка гора“ приповеда, како је митровачка полиција неправедно оглобила касапина Перу, те жалети га, навађа, да он „сваку крајцару крваво зарађује.“ — А који касапин не зарађује своју крајцару крваво?

+ Боже мој, ако сабор (и оно све друго) заиста пренесу у Будапешту, да ли ће се купити прилизи за пренос костију наше автономije у Будапешту?

□ Прештампава се у Панчеву весело позорје „Београд некад и сад.“ Еј мој Стеријо, да си сад жив, па да напишеш и жалосно позорје о тој теми!

○ „Немзет“ каже за Чангове, да ће они онај народ, међу који су га населили, усисати у себе. Глад до душе може много што шта да учини, али за што нису они усисали у себе онај народ у Буковини, него морају оданде да беже?

□ Да је Шекспир жив, можда би сад уместо „Ромеа и Јулије“ написао „Тису и српску автономiju,“ кад би хтео да истакне појам највеће љубави.

оних пиљарица што наприку продају, савићеш на десну страну а за тим иди управо док не смотриш г. Јоцу! Знаш сад?!

Знам, та како неби ја знао, та само нека ми се једаред покаже. одма ћу га наћи рекне Миша свечаним гласом. Е видиш ти господ-Јоце он би хтео да се шета, како да није а ја да чувам краву, није него још шта, то чинити нећу а ко би онда ишао да попије коју чашу вина, зар да овај вапаш прође а да ја небудем ни вес'о. Та лако је г. Јоци тамо у канцеларији писати, тамо у ладу, нек види како је кад мало пече сунце и онако та наша господа неверују нама.

Идем ја да коју чашицу спустим, те онда да краву продајем; ја сам чуо да кад човек коју чашицу вина попије онда боље говори, но премда ја ни овако нисам оскудан у говору а тек кад се мало поднапијем, е онда иде ко из штампе — говорио је Миша пола на глас.

Но шта гуњаш што не идеш већ једаред! грмио је г. Верић.

Та, говорим господару то што сте ми ви казали: „Иди управо, па кад до пиљарица што наприку продају доћеш треба да на десну страну савијеш.

Ето видте да знам.

Знаш, знаш само иди!

Идем, идем, само што ја нећу савити код они

□ У Пешти се побунили пекари, па новине дигле читаву ларму, чак је и полиција имала посла; а наши новосадски пекари, односно њихови шегрти па пијаци, буне се и туку сваки дан, па нити новине доносе о томе уводне чланке, нити се полиција у то меша!

△ И табаци су се („гербери“) у Пешти побунили, т. ј. обуставили свој посао. Но добро би било да се и табаци артије у Будапешти узјогуне, те да више не даду, да се на њима штампају новине.

§. Некакав бечки лист „Illustrirte Blätter für Stadt und Land“ позива у свима новинама „господу и госпође“ који желе тај лист бесплатно добивати да само пошљу свој адрес. — Ово мирише јако на „Турски народ.“

= У Београду су ономад људи и деца трчали за једним напредњаком, амалом, и гледали га као на неко чудо. (Узрок је што исти напредњак још нема ни ордена белог орла, ни св. Саве.)

○ Тиса рече депутацији, да је он за сабор, али је против дијете. Па опет видимо, да се дијета у (Пешти) држи, а сабора нема.

† Неби шкодило, кад би и ова силна киша и туча учинила „страјк, као пештански пекари, те обуставили своју радњу. Аб.

пиљарица на десно него на лево, на десно су краве а на лево бирцузи.

Што Миша рече то и учини, оде управо у крчму. Када се ту њи двоје разговарали допуњао се неки висок, крупан човек око својих 30 година и чуо је сав разговор. Чуо је он и шта је Миша тихо говорио па рече: е па добро, кад ти нећеш идем ја и — оде управо колма. Добар дан господине Јоцо! Добар дан рече овај зачуђено, кад је видео да га овај познаје. Које добро? запита га г. Јоца. Та, је'л ово крава г. Верића? Јесте.

О како је лепа, није чудо што је тако хвали, та ваљда јој нема пара у целом вашару. Погодићемо се као што видим.

Пошто Вам даје запита г. Јоца.

За 90 ф.

Шта? а он мени рече да је за 80 ф. дам, е па лепо 10 ф. више примети Јоца.

Дакле за 80 ф. но онда ћу се с њим ценкати док ми не попусти, него дед' да се ја пожурим треба ми и друго шта да пазарим а дан је тако кратак. Одреш краву и одведе је.

Но фала Богу рекне Јоца, бар сам се краве опростио, сад барем да дође слуга код кола па да се прођем мало.

Мало време за тим постојало. Ал ето ти Мише из бирцуза тотално убраћен.

Помоћ у нужди.

Баћ Јова натозари мало раније на своја трошна кола, а још горе раге, па хајд у оближњу варош да прода ту рану и да плати дерну порцију: а морао је сиромаша баћ Јова тако чинити, кад му је сваки час ешкуција за вратом. —

Коњи мршави, ил да речем празни и гладни, а и како не кад на њихов рачун због силних дација нестане зоби баш ни мало. —

Путеви злочастини, још од Адамова доба нису оправљани; а сваке године у прорачуну велике се своте на ту цел прогутају, кишица пала, па начинила мале глибове, за добре коње ни по јада, ал' шта ће баћ Јова са његовим мачкама. Он тера, тера, па тера, ал' наједаред холт! па западне. Види баћ Јова да је зло. Сиђе с коња пусти да се мачкови издувају, небил прибрали што више снаге. Подупро баћ' Јова десним раменом левчу, па гура напред, а у левој руци канџија те полива мачкове, но све бадава — ни макнути.

Види баћ Јова, да се сам помоћи не може, јер нит његова, нит његових хатова снага недопире, да се из глиба извуку. Стој, дрежди док се непојави који избавитељ.

Дуго је баћ Јова ту чекао, па ни с које стране да се кажу каква кола. — Али гле, у један мах указаше се два џандара. Баћ Јова одахну, „Хвала Богу, ево помоћи!“

Џандари се упутише правце до баћ Јовиних кола, прегледаше, шта се у колима налази, па се отискоше даље.

А господ. Јоцо ди је крава? поче Миша муцати. Шта наопако та ти си пијан?

Е пијан врага, та то се вама само чини; ја сам весео, него ди је крава?

Одвео је неки купац г. Верићу да се тамо с њим удешава јер ми рече да је неће оставити него да је мора купити пошто по то.

Е добро, добро, сад можете и ви да се шпацирате ја ћу бити код кола.

Баш ти хвала, Мишо, ти си ме избавио од ове жеге и кравље монотоне музике ево ти па вино.

Фала фа-фала господ. Јоцо, ја ћу вам новац уно требити баш по вашој вољи.

Јоцо оде.

А наш Миша легне на кола да се мало одмори.

Г. Верић већ је омразио код коња седећи и рекне: Да ми је наћи каквог човека да их дам да мало причува, док ја одем да видим шта је с кравом.“

То баш нико не чујаше.

Већ то зачу наш непознати и рекне: Ја ћу г. Верићу.

А ко си ти да ја теби могу поверити коње? Ја сам, ја сам, та знате ја чувам било краве, било коње било ма шта докле газда, чије је, има друга каква посла па ми се на вино да. Сад сам баш ја чувао краву једну, па тако ја заслужујем о вашару новаца.

Кад се баћ Јова виде на новој невољи, и он претера лукавством, па одмах иза џандарски леђа у уво им повиче: „Живео Иштоције, а по...ли сви Чивути.“

Џандари су баш тада добили налог, да строго пазе на народни покрет због Чивута; с тога се џандари окрену ко на дроту, па ти мог Јову у име закона потераше у затвор.

Баћ Јова пође вољно; али ће се једном џандар досетити па рече: „Чекај пајташ, ми несмемо кола и коње овде оставити, може их кокод отерати, па ето нама белаја.“

„Де биз иштен,“ рече други, право кажеш; па се продера на Јову: „држи уздице. Јова привати уздице, џандари пушке с рамена viribus unitis упри у левче, Јова махну канџијом, и гулиш и мацко повукоше, те кола из глиба искочише. Хвала Богу рече Јова.

„Терај напред“ повикаше џандари, а Јова сео у кола па тера напред, а џандари озбиљно опколише кола, па терају Јову у варошку кућу.

Види свет да џандари терају човека, па се скупио листом мисли бог зна какав је то злочинац.

Кола уђоше у варошку кућу и Јова се мора сићи с кола па га џандари терају пред капетана.

Капетан строг човек, ставио се у озбиљан положај; па громогласно упита Јову: „Шта си скривио несретнице! Јова се снебива па ће тад рећи:

„Радите самном шта желите, ја сам учинио криво, ал' у нужди благородни госодине! Запала ми кола на сред друма. Париши слаби па немогу да извуку. Нема живе душе да ми помогне, већ сам очајавао, у то

Е па добро чувај ове коње за мркова ишти 230 ф. а за рићушу 190 ф. Сад ћу ја одма доћи.

И тако оде управо колма а наш Миша спава.

Сав се је пренеразио кад га је видео пијана а још где спава а краве нема, стане Мишу дрмусати: Море Мишо где је крава.

Миша почне трти очи и рекне у бунилу свом: Па зар није ту.

Шта зар се тако чува крава, повикне г. Верић?

Да, јест одвео је неки трговац Вама да се тамо с Вама погађа, рекне Миша.

Није био код мене никакав трговац, него ћеш запамтити овај вашар, што си давао кад знаш како је на вашару?

Та знате господару нисам је ја дао рече уплашено Миша већ г. Јоцо?

Дакле он је дао само да је се пре опрости, а где је он?

Ено га тамо код комендије, сад ћу га одма дозвати.

Јоцо дође, а г. Верић стане га мерити и рекне: Коме сте краву дали? Та трговцу с којим сте се ви погађали и кога сте послали да вам доведе краву.

Није него још што; незнам ја ни за каквог трговца, него дед' реците ми како је изгледао па да што пре уђемо у траг том зликовцу.

Кад му Јоцо описа човека, онда тек види г. Ве-

иду ова два цандара, надвирише се над кола, па одоше даље ни мукајет мојој невољи. Мене тад даба подбоде изнутра на освету, па повичем: „живио Иштоције а по . . . ли Чивути! На то се одмах цандари склепташе, па ме ето дотераше.

Капетан се у себи насмејао, ал баћ Јови строго наложи, да се у будуће добро узме на ум, те да тако озбиљне шале не збија; јер ће имати места у бувари, а кеса ће му празнија бити, ако т. ј. може празнија бити.

Н. Б.

Мудре изреке

једног вероучитеља којима он зачињава своја предавања.

І. коло.

Ви'ш Ане, посадила се ко свекрва у шараге па тороче.

Та ваша скамија много бунца.

Менажерије препарандске. — Ала нас је Господ Бог ошукнуо, да неможе бити већма. Ћутите ви дрвени филозофу.

Треба вас на кубик; нисте ви за препарандију.

Треба вама госпођице мало Богојавленске водиче.

Треба вама вруће, али педагошке проје.

Докле ћете већ торокати госпођице!

Нарастили му зуби од по хвата, што неможе да тороче.

Уфирцала усне па ћути и вежба се у лођици.

Она гледа на вас, како се ви клибите, па и она на вас.

Засукала се на вуци. Кад ја кажем госпођице да мусите, онда се морате окретати као варјача у лонцу.

Да продобује његову мудрост, из своје претролеумске главе. Ја ћу вас по њокалици —

Плесниви мозгови. Док вам скинем улар с главе онда ћете бити слободни.

Кочијашу марш на поље!

О, како су оне рођене и слатке. Ја ћу вама дати кр;пну сарму госпођице, па ће те се залушити.

рић шта је урадио сад тек позна у трговцу оног чо- века коме је дао коње на сачување, те рекне Јоци да остане код кола а он и Миша оду коњма. Кад су отишли а коња ни од корова. Сад сам награбуио ни краве ни коња.

Пита људе да ли знају шта о томе, нико незна ни речице него су га видели кад је отишао вслећи идем да напојим коње, јер су почели баш хркати. А Миша ће на то г. Верићу: А што сте давали господару кад га непознајете, та знате како је на вашару.

Ти хоћеш још и да ме једиш, а да зваш како ми је неби ни речцу прословио.

500 ф. ме кошта данашњи вашар хеј наопако. Иди брже трчи јави полицији да потраже тога хуљу. Миша оде и јави. Целог тог дана тражише га али га не нађоше, мислим да су га сутрадан ухватили али ни краве ни коња није имао. Тога дана заверио се г. Верић да никад ништа на вашару неће продавати.

Иже Мисљетовић.

Та тек уме да конаби шаумролне.

Пришел јесте јако за лотру везани.

Посадио се канда си га са вилама на воз бацио.

Један сазидателни слушатељ.

Ђира. Сећаш ли се ти оног под- папучара, кога је жена сатерала под стол, а он виче: „Ја сам гос- подар у мојој кући, могу дакле, ако ми је воља, седити и под столом.“

Спира. Сећам га се врло добро. Таки смо ти и ми господари у на- шој автономји. Ако нам је воља можемо држати свој сабор и у Пеш- ти, и у Кечкемету и у Дебрецину, свугде, куд год нас сатерају.

Ђира. Митрополит Косановић ипак је мудра глава (т. ј. за себе.)

Спира. Како то?

Ђира. Он волије три четири пута отићи у Беч, него једаред у Јерусалим.

Ђука. Да ми је знати каквим пером пишу сарадници „Видела,“ да ли гвозденим?

Шука. Ја бих рекао гушчији м.

Ђука. За то ли је тако дебелој

Шука. И паметно.

Ђука. Ко је најстидљивији на свету?

Шука. Ја мислим Радићева брошура!

Ђука. А како опет то?

Шука. Та неда се нигде видети. Не можеш је добити ни у књижарама, ни од самога писца, све се нешто крије.

Ђука. Дакле и Ирађија вели за Чангове, да ће они бити тамо на граници неки бедем.

Шука. Па има и право.

Ђука. А како то?

Шука. Он види да код њих има беде доста, па ко вели још мало па ће бити читав бедем.

Ђука. Има ли заиста опасности за наш народ око Панчева, да ће их Чангови, као што „Немзет“ каже исписати?

Шука. Већма се ја бојим од оно неколико Чиву- та у Шајкашкој, да ће наш народ исписати као пијавице, него од још толико Чангова.

Аб.

Деда Лука.

Наш деда Лука има у носу две ноздрве (а то је потребно да вам кажем, ако хоћете да продужим, што сам започео). Из тога видите, да му носу ништа не фали, т. ј. да има добар нос. Деда Лука радо чита новине и прави своје комбинације, а уједно шмрка и бурмут. Од неког доба кад шмркне бурмут у десну ноздрву, лева му се рашири, а он вели: „Имају право новине, и ја осећам да мирише на мир!“ А кад шмркне бурмут у леву ноздрву, те му се десна већма рашири, онда вели: „Бадава, морам признати, да колико мирише на мир, толико исто смрди и на рат!“

Сад која је ноздрва деда Лукина бољи пророк, о томе ће тек будућност моћи пресудити.

Ш.

Што се и онда не чуде!

Бечке и пештанске пиљарице — хоћу рећи новине, говорећи о крунисању рускога цара, почињу своје описе са неким чуђењем, што је крунисање обављено на миру и без икаква нереда.

Но исто тако би се и о другим догађајима, кад на миру и без икаква нереда и шкандала сретно прођу, могло са чуђењем писати.

На пример:

— Данашња седница угарскога сабора свршена је сретно, без да су којег посланика окривили да краде или да су коме претили, да ће га избацити кроз прозор, а случајно се догодило, да господа посланици нису један другог у по седнице ћушили.

Или:

— Данашње вече картала су се господа чланови „Националне касине“ у Будапешти тако мирно, да се ни један члан није нашао побуђен, да другога на дуел изазове и осакати.

Или:

— Можда наши читаоци неће веровати, али да нас им у „Дневним новостима“ не можемо саопштити ни један нов случај, да је који жупан или касир дефраудирао касу и у Невидиш побегао.

Или:

— У данашњој седници мађарске учене академије није се ни један учени члан бламирао (можда за то, што није ни било седнице).

Или:

— Јуче васцели дан није ни један син Израјилев променио своје старо отрцано прадедовско презиме са модерним ново-мађарским, што се овде у Будапешти јако замера и као необичној ствари сви се чуде и диве.

Или:

— Прошла ведеља прошла је на миру по мађарско географско друштво, тако, да ни један од истог друштва избарани почасни члан није вратио почасну диплому друштву са изјавом, да се те почасти не прима.

Или:

— У Бечу се прошла читава три дана није ухватила ни једна промеса на продаји, од које је оригинални лоз још пре десет година извучен.

Заиста чудновато!

Или:

— Чудновато и невероватно звечи, али је цела истина, да синоћ у Бечкој опери није никоме извучен из цепа златан сат или буђелар, пити је ко у по дана на улици убијен.

Кад се дакле бечки и будапештански новинари тако непрестано чуде, што је крунисање у Москви прошло без нереда и шкандала, нека се онда и другима догађајима тако исто — и још већма чуде, јер крунисања су у Москви и до сад у реду пролазила, а како бивају они гореспоменути догађаји у Бечу и у Будапешти, то ти новинари најбоље знају, јер и ми смо баш од њих самих и дознали за све њихове бечке и пештанске шкандале, дуеле, крађе, убијства и т. д. па се заиста морамо да чудимо, кад их који дан нема код њих.

Аб.

Поправио се.

Опћински послужитељ Ацо у Д — кад је палио дулу (односно дуван у лули) ударио га од шале иза леђа неки господин из О — који је службеним послом тамо дошао. А Ацо, не обзирући се ко га је ударио, рече му: „магарац си био и остаћеш!“ — но мало за тим, кад се осврнуо и видео непознатог господине, рече: „Опростите господине, бога ми ја сам мислио да је наш начелник.“

Курјак.

Неки општински бележник из Ч — а, који је већ одавна стекао придевак „курјак“, сврне у пивару, где су братија већ скупљена била, те чим он на врата, а они повикаше: А гле курјака! — А овај им одговори: „Е мани се ти паса, нађушили су да ја идем.“

Љубав и зоља.

Љубав, ка' и зоља
Жаоком нас зврца.
Зоља само споља,
Љубав до дна срца.

(В.)

Леп живот.

Свак се чуди Нери, Пери,
Како лепо живе они,
(Нера живи ту у Вери,
А брат Пера — у Верони.)

Гига.

WWW.UNILIB.RS
У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Чувајте се корпа на маскенбалу.

У М... на маскенбалу догодило се ово:

Једна маска (девојка) упознала је међу осталим маскама свога љубавника — који ју је већ оставио био — те му се приближила и понудила да се с њим шета. Овај не знајућ тко је прими ју. Иза кратког часа понуди му иста девојка неку корпу (као пекарску) у којој је нешто умотано било да мало придржи док се она неврати. Овај корпу прими, а маска се удаљи и више не поврати. За једно пол сата почне се дерати мало дете у корпи љубавниковој, које је све дотле маком успавано било. Кукавно дете, — изгубило је матер, али бар је нашло оца. **Телчика.**

Племенити гњев.

Велики ђак дође о феријама кући и приповедаше своме оцу шта је те године учио. Међу осталим рече и то да по Дарвиновој теорији људи произлазе од мајмуна.

Отац се на то страшно разљутио и рече сину, то је можда код тебе случај, — ти можда произлазиш од мајмуна, ал ја не!

Бубнуотека.

„Стармали“ је добио оригиналан куверт од писма са оваком адресом:

У. Мољу. Пиларј. вечим. чачом.

Господр.

Бурј Раврјловјћ.

што. има. жену. из. падеја. њме. јои. ракила.

из мајора.

На куверти је марка са поштанским жигом „Ретервардеин.“

Гиган.

О д г о в о р и .

Уредништву „Телефона.“ — Ви у једноме од пређашњих бројева додирнусте „Стармалога,“ велели, да он прештампавачланке из „Флигенде блетера.“ Будите уверени, да он нема те пужде, а што под рубриком „Пабирци“ донесе по коју туђу анегдоту, ту не може бити замерке, јер сви народи и листови на свету доносе такве ствари и по више пута за читаоце, којима ће можда бити непознате, а тиме није нико оштећен, јер те анегдоте нису ничија својина. А оно што смо ми вама замерили, сасвим је што друго: Ви прештампавате из „Змаја“ читаве хумореске, песме, и друге мање и веће чланке, које су писали да нашњи уредници „Стармалог,“ на ни не назначујете, да сте их узели из

Змаја, шта више, не мећете ни оне потписе, који су под тим чланцима у „Змају“ стављени. Ово је дакле сасвим што друго, него ли доносити по коју, можда и познатију кратку анегдоту, које се свуда приповедају и штампају и штампаће се још и по хиљаду пута, нити се зна ко их је измислио, где су се догодиле и од кога би требало искати допуштење.

Нове књиге.

Српска књижара Браће М. Поповића у Н. Саду код св. Саве послала нам је на приказ следећа своја најновија издања:

1. Српске народне песме о свецима, 64 стране, 15 новч. Штампарија А. Фукса у Н. Саду.

2. Смрт Смаил-Аге-Ченгића, народна певанија у две песме, 40 страна, 15 новч. Штампарија А. Фукса у Н. Саду.

3. Путовање по новој Србији, пише Сретен Ј. П. Свеска десета, цена 20 новч. или по дин. Српска штампарија дра Свет. Милетића. Страна 433—480.

4. Цар Лазар у српским народним песмама 62 стране. Цена 15 новч. Штампарија А. Фукса у Н. Саду 1883.

„НЕВЕН“

Чика Јовин лист

доноси у својем деветом броју за 1883. ове чланке: 1. Хајд у шуму (песма са насловном сликом) од Чика Јове 2. Наш Миливој (приповетка) 3. Питалице. 4. Ида Добринковићева, са сликом 5. Овејана Зрнца. 6. Немаш више мајке песма са сликом од Ј. 7. Поуке од сваке руке од Радојице 8. Ељда од Андерсена превео Ст. Ђ. Ј 9. Из живота малог Симе Боба. (са 20 слика) 10. Манастир крупа у Босни 11. Мачак и Петао од Стеве. Д. Поповића. 12. Решење рачунских игара III. из броја 8. 13. Даштања 14. Решење даштања 15 Чика Јовина пошта. 16. Новије књиге.

А у десетом броју доноси „Невен“ ове чланке: 1. Мачка са мачићи, (са насловном сликом). 2. Наш Миливој, (приповетка) од браца Јове. 3. Из живота малог Симе боба, (са 20 слика). 4. Турске пословице. 5. Јахање на корњачама, (са сликом). 6. Хинеске новине, (са сликом). 7. Почетци. 8. Лењост и незнање, (са сликом) од чика Јове. 9. Мачка од Д. 10. Мати, од Андерсена. Превео Веља М. Миљковић. 11. Даштања. 12. Решење даштања.

Рукописи и све што се тиче уредништва, шаље се на адресу: Dr. Jov. Jovanović Wien, IX. Porcellangasse N 56. — „Невен“ чика Јовин лист, излази двапут месечно на читавом табаку Цена је за Аустро-Угарску на читаву годину 4 ф., на пола године 2 ф. За Србију и Црну гору и остале крајеве 10 дин. или 5 ф. у банкама на читаву годину, односно 5 динара или 2 фор. 50 новч. на пола године, и шиље се на адресу: Штампарије А. ПАЈЕВИЋА у Н. Саду.

Још се могу добити сви бројеви „Стармалог“ од почетка до данас.

КЊИЖЕВНА ВЕСТ.

Прве (ране) Јагоде!

Сад је баш изишла из штампе нова књига:

„ЈАГОДА“

са 68 слика у слогу,

НАПИСАО

проф. Др. Ђорђе Радич.

Дивот-издање на 8-ни, 96 страна и предговор, а цена је 60 новч. Ко на више поручи за готов новац добија комад по 40 новч. Наручбине ваља упућивати: накнадној штампарији А. Пајевића, у Нови Сад.

За поједине књиге кад нам се новац унапред пошаље плаћамо поштарину и шаљемо у крстовлету.

Леп дарак за одраслу женску децу

СВЕСКА ДРУГА

ПРИПОВЕТКЕ МОЈОЈ КЋЕРИ

од Ј. Ј. Буља

ПРЕВОД С ФРАНЦУСКОГА.

на 8-ини 204 стране, цена само 60 нов.

У тој су књизи лепша од лепше ове приповетке:

1. Лажни дијаманат.
2. Златан новац.
3. Чешаљ што говори.
4. Соната.
5. Мала жива библиотека.
6. Винсенски катава.
7. Селско гробље.
8. Сестре судојенице.
9. Журнал, мода.
10. Мала газдарица.
11. Завршетак.

Ко жели за поклоне или за распродају да поручи више ових књига, нека се обрати подписатој накнадној штампарији, која ће према већој наручбини и рабате веће давати.

Такођер се још може добити и I. свеска ових поучних приповедака, по истој цени.

Штампарија А. Пајевића у Н. Саду

ШТАМПАРИЈА А. ПАЈЕВИЋА У НОВОМЕ САДУ

ПРОДАЈЕ СА СВОГА СТОВАРИШТА:

Књиге за школу:

- Буквар са сликама за срп. осн. школе од Дра Ђ. Натошевића гл. школ. референта, ново издање 16 н.
- Упутство уз буквар за осн. вне школе . . . 10 „
- Црквено-словенски буквар са читанком од Дра Ђ. Натошевића гл. школ. реф. ново издање, 16 „
- Читанка за други разред српске основне школе од Дра Ђ. Натошевића гл. школ. реф. . . 24 „

Рачунски примери за учен. 3 њег раз. ос. шк.	8 н.
„ „ „ „ 4-ог „ „ „	8 „
„ „ „ „ 5-ог „ „ „	10 „
„ „ „ „ 6-ог „ „ „	8 „

Зоологија за учитељ. и више девојачке школе израдио Владан Арсенијевић, проф. учитељске школе у Карловцу, цена 80 „

Великакатавасија 1.— „

Мала катавасија 20 „

Ћимнастичке игре са сликама Део I. 1.— „

Одабране народне песме за учење на изузет у срп. основ. школама, друго издање . . . 10 „

Дисциплинарна правила за учитеље срп. осн. новних школа 10 „

Наставни план за срп. нар. учитеље 20 „

Нове метарске мере 10 „

Ко поручи на више ових књига за готов новац или уз поштарско поузеће (per Nachname), добија 15—20, а код неких од ових књига 40% рабат.

Штампарија А. Пајевића

у Новом Саду.

I-во ц. к. овер. дунавско — паробродно — друштво.

РЕД ШЛОВИДБЕ.

пошт. лађа

од 3. (15.)

до даље

почињући

Марта

наредбе.

У ЗЕМУН: уторником, средом, петком, суботом и недељом после $\frac{1}{2}$ 5 сати п. п.

У ТИТЕЛ: средом и недељом после $\frac{1}{2}$ 5 сати п. п.

У ОРШАВУ и ГАЛАЦ: средом, петком и недељом после $\frac{1}{2}$ 5 сати п. п.

У БУДИМПЕШТУ: понедељником, средом, четвртком, суботом и недељом у $\frac{1}{2}$ 11 сати пр. п.

ОТПРАВНИШТВО.

ОГЛАСИ.

КО ГОД ПАТИ ОД ЗУБОВОЉЕ

дајем му

500 ДУКАТА

ако и после употребе Коте-ове водице за зубе (Kothe's Zahnwasser) и опет осети бола у зубима или непријатан задах уста.

А ко жели чисте, лепе и здраве зубе имати, нека употребљује Коте-ов прашак за зубе као и четке за зубе најбољег производа, 1 ком. стаје 30—50 нов. Прашак за зубе 1 кут. 30 нов. а водица за зубе 1 флаша 35 новч.

Све ово може се добити у Новом Саду у трговини ВРАЋЕ М. ПОПОВИЋА.

С поштовањем

Jok. Georg Kothe,
Hof-Liferant.

1—2